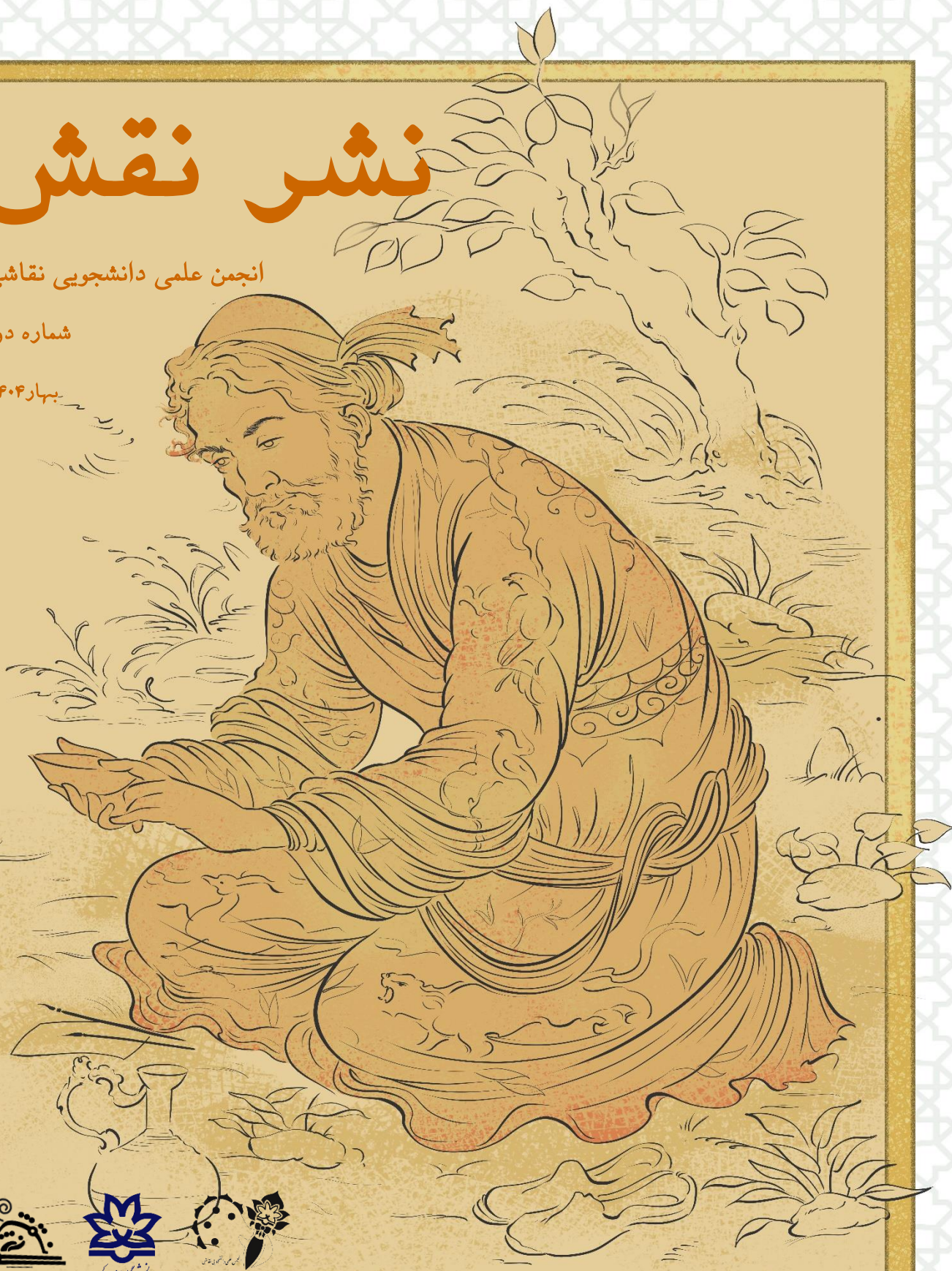

نشر نقش

انجمن علمی دانشجویی نقاشی

شماره دوم

بهار ۱۴۰۴

نشر نقش

انجمن علمی دانشجویی نقاشی

بهار ۱۴۰۴

نشر نقش

نشریه علمی تخصصی دانشجویی انجمن نقاشی

دانشکده معماری شهرسازی و هنر

دانشگاه ارومیه

سال اول شماره دوم بهار ۱۴۰۴

زمینه انتشار :

علمی تخصصی دانشجویی

صاحب امتیاز:

انجمن علمی دانشجویی نقاشی

مدیرمسئول:

پریا پور حسن

(دبیرانجمن نقاشی)

سر دبیر:

پریا پور حسن

(دبیرانجمن نقاشی)

طراح جلد:

ریحانه فکوری راد

(عضومجمع عمومی انجمن نقاشی)

طراح لوگو:

فاطمه حسین پور

(عضوشورای مرکزی انجمن نقاشی)

اجرای لوگو:

رقیه محمد حسینی

(عضومجمع عمومی انجمن نقاشی)

تیم ویراستاری:

ریحانه فکوری راد

ندارکنی (عضو شورای مرکزی انجمن نقاشی)

عکاس:

ندا اسماعیل نژاد

روابط عمومی:

ندارکنی

با سپاس فراوان از:

سرکارخانم دکترپری ملک زاده

(مدیرگروه رشته نقاشی)

جناب آقای دکتر یعقوب طالبی

(مشاورانجمن نقاشی)

سرکارخانم لیلا عیسی زادگان

سرکار خانم دکترالهام زاده هاشم

فهرست

۱	سخن سردبیر
۲	بخش اول
۳	معرفی هنرمند (رها حسن زاده)
۶	معرفی مکتب (ندارکنی)
۸	معرفی کتاب (ندارکنی)
۱۰	خلاصه مقاله (دکترپری ملک زاده)
۱۱	بخش دوم
۱۲	نقاشی دیجیتال (مریم ایوبی چپانه)
۱۳	تصویرسازی و کاریکاتور (مهرآسا مختارپور، هانیتا بهنام)
۱۴	کلاژ (زهرا یوسف زاده، یسنا کریم نژاد)
۱۵	طراحی لباس (اسمابرزگر، هستی رستم پور)
۱۷	طراحی (ثنا خاموسی)
۱۸	مجموعه عکس (نازنین بایزیدچی)
۲۰	نگارگری (پریا پور حسن)
۲۱	شعر (یگانه ده خیری)
۲۲	بخش سوم
۲۳	معرفی ساز (آیسن حسن پور)
۲۶	آموزش آینه آنتیک (فاطمه کریمیان)
۲۹	بازی و سرگرمی (زهرا مرادی)
۳۰	اخبار (نرگس حیدرزاده، ندا اسماعیل نژاد)

سخن سردبیر

هنر، زبان مشترک روح‌های خلاق است؛ پلی میان دنیای درون و واقعیت بیرونی
نشریه نشر نقش تلاشی است از سوی جمعی از دانشجویان نقاشی دانشگاه
ارومیه که با عشق به تصویر، رنگ و فرم، گرد هم آمده‌ایم تا بستری برای
اندیشیدن، گفت‌وگو و نمایش ایده‌هایمان فراهم کنیم.

ما در این نشریه می‌خواهیم نه تنها آثار و دیدگاه‌های خود را به اشتراک
بگذاریم، بلکه فضایی برای تحلیل، نقد و بررسی هنر معاصر ایجاد کنیم. در میان
صفحات نشر نقش، آثار هنری، زندگی‌نامه هنرمندان، بخش‌هایی از مقالات
پژوهشی، آثار تجسمی، و چالش‌های مسیر خلاقیت را خواهید یافت؛ همه آنچه
که ذهن و دست‌های هنرمندانه‌ی ما را به حرکت در می‌آورد.

پتانسیل‌های دانشجویان این نشریه فراتر از قاب‌های نقاشی است. ما در حال
کشف مرزهای تازه‌ای هستیم، جسورانه از فرم‌های کلاسیک فراتر می‌رویم و به
دنبال روایت‌هایی نو در هنر هستیم. امید داریم که نشر نقش الهام‌بخش،
آگاهی‌بخش و همراهی برای تمام علاقه‌مندان به هنر باشد.

۱ (نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

پریا پورحسن

سردبیر نشر نقش

بخش اول

معرفی هنرمند

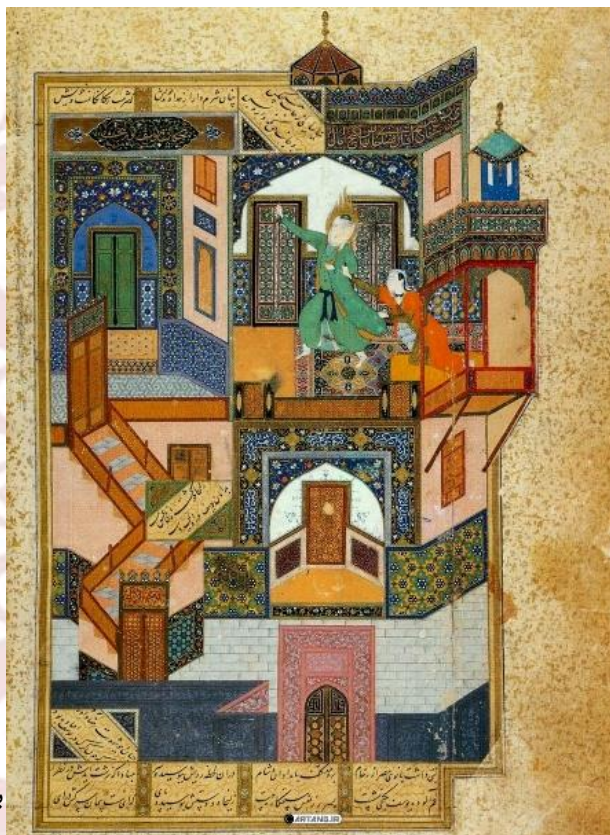
معرفی سبک

معرفی کتاب

خلاصه مقاله

"استاد کمال الدین بهزاد"

- استاد کمال الدین بهزاد، نقاش ایرانی که در هرات به دنیا آمد. گویا کمال الدین بهزاد در بچگی یتیم شد. روح الله میرک نگهداری از او را در هرات بر عهده گرفت و به او هنر نقاشی یاد داد. ولی (مصطفی) عالی، تاریخ نویس ترک و صاحب نوشتن کتاب در تاریخ هنر، پیر سیداحمد تبریزی را معلم او و جهانگیر، خلیل احمد را هنرمندی می داند که بهزاد شیوه او را ادامه داده است.

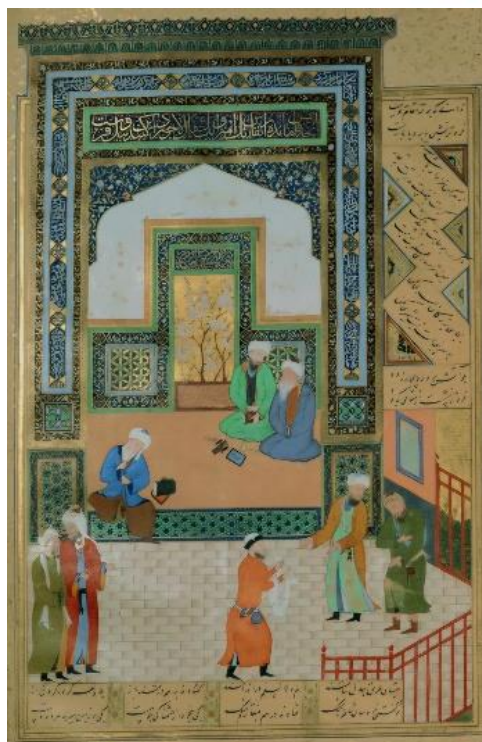

برگی از بوستان سعدی، یوسف و زلیخا در کاخ

۴

(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

بهزاد در زمان کوتاه، شناخته شده و معروف گردید و با کمک نخستین پشتیبان خود، میرعلی شیر نوایی، از فرصت‌های هنری بزرگی بهره مند شد و قدری پیش از ۸۹۳ به فرمانبرداری سلطان حسین بایقرا، از تیموریان، ملحق شد که دربار او در هرات مکان جمع شدن نخبه اهل ذوق و استعداد بود که نوایی و جامی و خواندمیر در رأس آنها بودند. پس از برکناری این سلسله به دست محمدخان شیبانی در ۹۱۲، بهزاد باز هم در هرات باقی ماند. به گفته بابر، محمدخان شیبانی ادعای می نمود که نقاشی های بهزاد را بازسازی می کند بهزاد در آغاز به عنوان شاگرد و زبردست روح الله میرک نقی زاده مشغول به کار بود. او به سرعت معروف شد و با حمایت های علی شیر نوایی، فرصت های هنری بزرگی را به دست آورد چنان که به خدمت سلطان حسین بایقرا، از سلاطین تیموری در آمد.

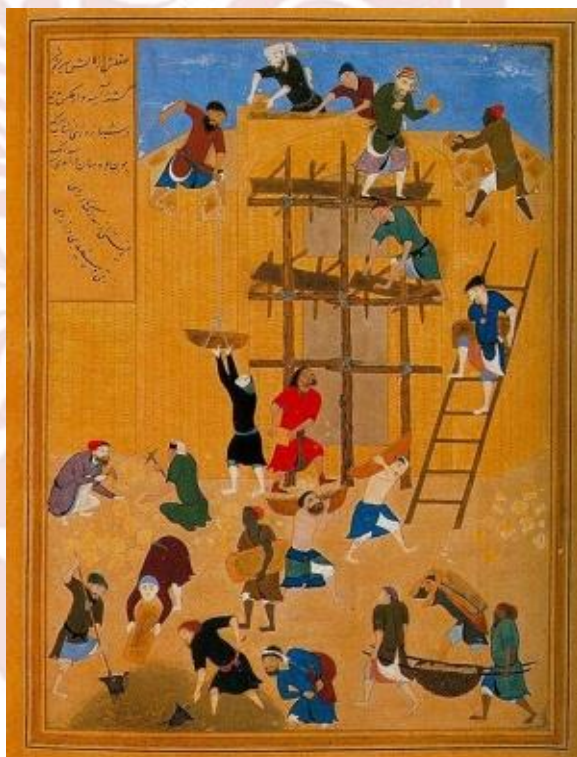
برگی از خمسه نظامی، ساخت کاخ خیورنق

شرح زندگی بهزاد پس از مرگ سلطان حسین بایقرا به درستی معلوم نیست. آنچه از شواهد بر می آید آن است که بعد از برافتادن تیموریان، بهزاد همچنان در هرات باقی ماند و به نوشتهٔ بابر تحت حمایت محمد شیبانی قرار گرفت. احتمالاً بهزاد یازده سال پس از مرگ محمد شیبانی نیز در هرات زندگی کرده است. تاریخ و شرایط حرکت بهزاد به تبریز نامعلوم است. بهزاد در تبریز همچنان از حمایت سلطنتی برخوردار بود و به عنوان مدیر کتابخانه سلطنتی منصوب شد. او این مقام را تا زمان مرگش حفظ کرد. فعالیت‌های بهزاد در تبریز و دربار صفوی بسیار کم بود. بهزاد به سال ۹۴۲ ه‍.ق در خدمت شاه تهماسب در گذشت و در تبریز در کنار کمال خجندی به خاک سپرده شد.

اعتبار بهزاد در درجهٔ نخست، نتیجهٔ آرمان‌گرایی او در آثارش، و سپس شخصیت فردی و همکاری مستمرش با حاکمان بزرگ روزگار خویش بود. اما برخی معتقدند که شخصیت بهزاد به بزرگی شهرتش نبوده و رابطهٔ او با علی شیر و جامی سبب افزودن ناروای شهرت او شده است. از سوی دیگر، بابر و حیدر میرزا جایگاه والای بهزاد در میان هم‌روزگاران را تأیید کرده‌اند. ویژگی‌های دقت در الگو، خوشنویسی و طراحی میراث مهم سبک بهزاد است. توجه بهزاد به دنیای واقعی پیرامونش او را از نگارگران پیش از خود متمایز می‌کند. ترکیب‌بندی‌های بهزاد در روزگار خود او نیز از سوی دیگران تقلید شد. بهزاد در رنگ‌شناسی نگارگری ایرانی تحول ایجاد کرد. در آثار او رنگ و فرم جدایی ناپذیرند. در کنار این‌ها، بهزاد پیام معنوی داستان‌ها را در اثر توصیف رویدادهای عادی از بین نمی‌برد و در تلفیق این‌دو می‌کوشد.

نگرش انسان گرایانه او با چگونگی بهره‌گیری از رنگ، خط و ساختار آثارش در هماهنگی کامل هستند، انسان‌گرایی‌ای که در تاریخ نقاشی ایران سابقه ندارد. او افزون بر تربیت شاگردان برجسته، با دید و سبک خویش بر دربار صفوی در تبریز اثری شگرف گذاشت. با وجود نوآوری‌های به‌زاد در فرم، او نه تنها هیچ‌گاه از جریان اصیل و سنتی نقاشی ایران خارج نشد، بلکه دید درستی را که میراثی یگانه بود نگاه داشت که همان قرارگیری رنگ‌های تخت در کنار یکدیگر است به شکلی بسیار پیشرفته‌تر از آنچه در میناکاری ایرانی و ویت‌رای در غرب انجام شده بود

در هیچ‌یک از آثار منتسب به به‌زاد امضایی مطمئن از او وجود ندارد، از این رو تشخیص و تمییز دیگر آثار واقعی به‌زاد با توجه به سبک اثر انجام می‌شود. از میان آثار بسیاری که به به‌زاد نسبت داده‌اند، به‌باور عموم کارشناسان تنها سی و دو نگاره اثر واقعی به‌زاد هستند که البته تنها نشان‌دهنده ده سال از دوران طولانی فعالیت هنری به‌زاد است. در طول سده دهم هجری، مجموعه‌داران مشتاق بودند که نقاشی‌های به‌زاد را در مرقع‌ها یا مجموعه‌های خود قرار دهند

ساختن قصر خورنق

رها حسن زاده

"مکتب تبریز دوم"

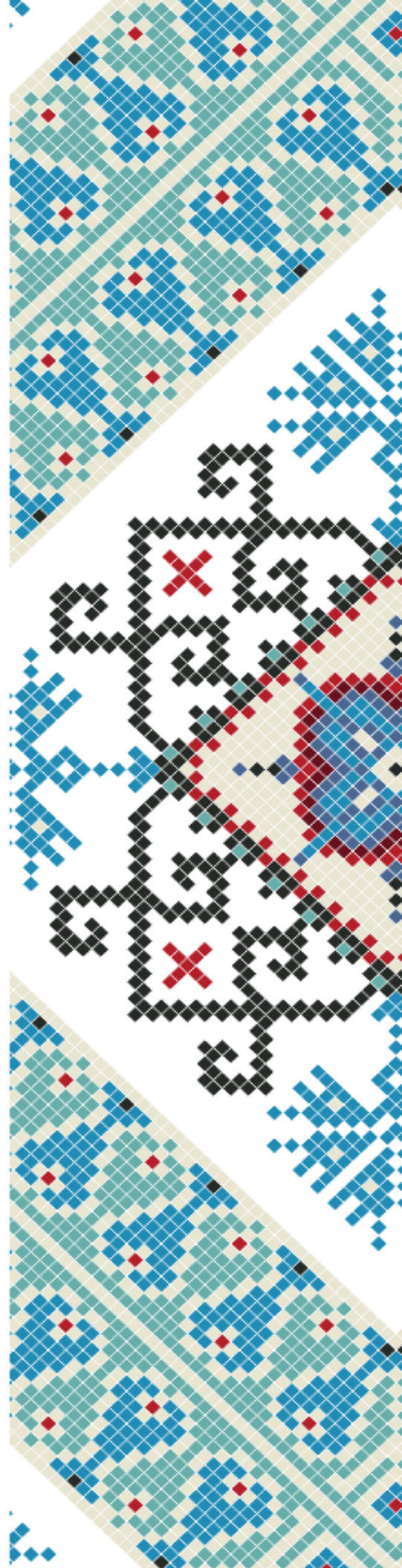
مکتب تبریز دوم به دوره‌ای از هنر نگارگری ایرانی در زمان حکومت صفوی در تبریز گفته می‌شود. شاه اسماعیل با به قدرت رسیدن حکومت صفوی را تشکیل و مرکز حکومتش را تبریز قرار داد و بسیاری از هنرمندان محلی و دیگر صنعتگران را از گوشه و کنار کشور به آنجا جمع کرد و به این ترتیب تبریز به مرکز فرهنگی کشور برای تولید آثار هنری تبدیل شد. در دوره شاه تهماسب این مکتب به اوج رسید و آثاری مثل خمسه تهماسبی و شاهنامه تهماسبی تولید شدند. هنرمندان شاخص این دوره کمال‌الدین بهزاد و سلطان محمد حسینی هستند.

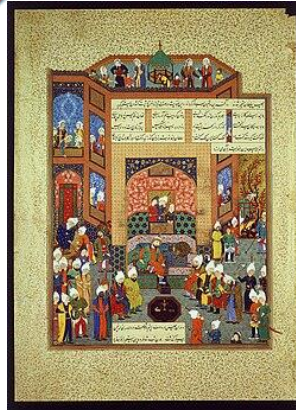
۶

(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

شاه اسماعیل در سال ۹۱۶ هجری قمری بر خاندان شیسانی تسلط یافت و حکومت خاندان صفوی را تشکیل داد. او پایتخت را از هرات به تبریز منتقل کرد و هنرمندان و صنعت‌گران را از گوشه کنار کشور به آنجا دعوت کرد. ایران در دوران سلطنت پادشاهان صفوی به اتحاد و یکپارچگی و عظمت دست یافت. شاه اسماعیل صفوی، استاد کمال‌الدین بهزاد را که در عهد تیموری پرورش یافته بود به تبریز دعوت کرد و او را به سرپرستی گروهی از نقاشان و خوشنویسان، رنگ‌کاران و صحافان ... برگزید. این گروه حرکت فرهنگی و هنری مکتب تبریز را به وجود آوردند. این شیوه نوین، از ترکیب سنت نقاشی تبریز اول در دوره مغول و مکتب هرات و روش شخصی بهزاد پدید آمد.

شاه اسماعیل در سال ۹۰۶ ه‍.ق پس از شکست دادن آق‌قویونلوها تبریز را به پایتختی برگزید. کتابخانه سلطنتی آق‌قویونلوها در اختیار او قرار گرفت و هنرمندانی که در کتابخانه آق‌قویونلوها کار می‌کردند به خدمت او درآمدند. شاه اسماعیل آن‌ها را به ادامه کارهای هنری که در دست داشتند، واداشت. یکی از هنرمندان برجسته مکتب ترکمان تبریز، سلطان محمد تبریزی بود که به خدمت شاه اسماعیل درآمد و از این زمان به بعد یکی از پایه‌های محکم مکتب جدیدالتأسیس تبریز دوره صفوی شد.

برگی از کتاب شاهنامه تهماسبی

شاه اسماعیل در سال ۹۱۶ ه‍.ق به هرات حمله برد و آنجا را به تصرف خود در آورد و سنت و دستاوردهای غنی و شکوهمند مکتب هرات دوره تیموری را به ارث برد. او از قرار معلوم بعضی از آثار نفیس و کتب ارزشمند مکتب هرات را به تبریز منتقل کرد. شاه اسماعیل سپس فرزند دو ساله خود تهماسب میرزا را همراه یکی از امیران قزلباش، حاکم هرات کرد. تهماسب سپس فرزند دو ساله خود تهماسب میرزا در هرات زیر نظر استادان برجسته به فراگیری نقاشی و خطاطی پرداخت. او پس از گذراندن هشت سال در هرات به تبریز بازگشت و در سال ۹۳۰ ه‍.ق به سلطنت رسید. ظاهراً او همراه خود شماری از هنرمندان مکتب هرات از جمله کمال الدین بهزاد را به تبریز آورد. شاه اسماعیل در سال ۹۲۸ ه‍.ق فرمان کلانتری کتابخانه را به نام بهزاد صادر و او را سرپرست کتابخانه سلطنتی کرد. شاه تهماسب که شیفته نقاشی و خطاطی بود پس از رسیدن به سلطنت به حمایت از این هنرها پرداخت و هنرمندان زیادی از مکتب هرات و ترکمان را در پروژه‌های شکوهمند کتاب آرایبی به کار گرفت و بدین ترتیب آثار مکتب تبریز دوره صفوی پدیدار شد و مکتب تبریز که یکی از مکاتب درخشان هنر نگارگری ایران است، شکل نهایی خود را پیدا کرد و آثار شکوهمندی چون شاهنامه شاه تهماسبی و خمسه نظامی شاهی را تولید کرد. پس از به قدرت رسیدن شاه اسماعیل، هنرمندان در تبریز گرد آمدند و در کتابخانه سلطنتی که ریاست آن را بهزاد بعهد داده داشت به فعالیت پرداختند. قاسم علی، شیخزاده و میرک که همراه بهزاد از هرات به تبریز آمده بودند شیوه‌ای را بنیاد گذاشتند که بر دوش بهزاد و شاگردانش بود. بهزاد هنرمندان پس از خود را تحت تأثیر قرار داد و بسیاری از هنرمندان کلک بهزاد آثار خود را با نام و امضای او ارائه می‌دادند. شاه تهماسب از اوان کودکی به فراگیری خط و نقاشی پرداخت و طراحی نزاکت قلم را به مرتبه کمال رسانید. او در جوانی استادان معروف را گرد آوری کرد ولی در اواخر عمر به این هنرمندان توجه کمتری داشت به طوری که بسیاری از آنان در دربار ابراهیم میرزا در مشهد گرد آمدند و سبکی دیگری را به وجود آوردند.

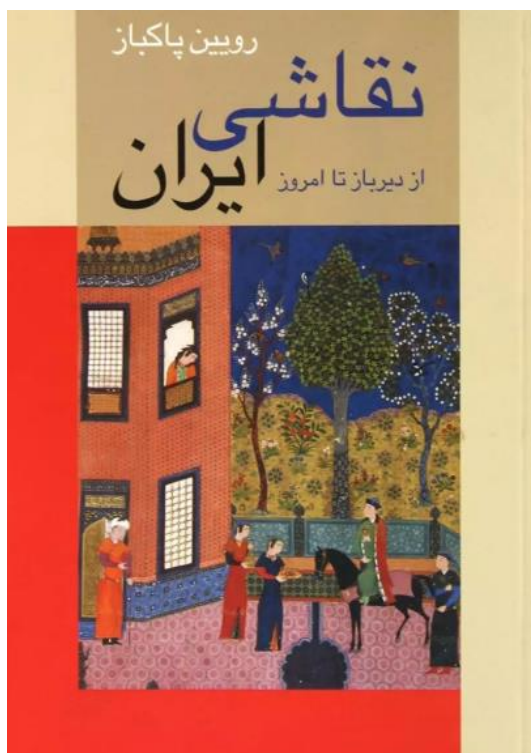
ندار کنی

"معرفی کتاب"

معرفی کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز

کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز، اثر ارزشمند رویین پاکباز، پژوهشگر و منتقد هنری برجسته ایرانی، دریچه‌ای است به دنیای پرشکوه هنر نقاشی ایران. این کتاب که توسط انتشارات زرین و سیمین به چاپ رسیده، سفری تاریخی و هنری را از ابتدای شکل‌گیری نقاشی در ایران تا عصر حاضر روایت می‌کند. پاکباز با دقت و موشکافی، تحولات، سبک‌ها و هنرمندان شاخص این عرصه را معرفی کرده و تصویری جامع از سیر تکاملی نقاشی ایران ارائه می‌دهد. این اثر که به عنوان یکی از منابع اصلی در حوزه هنر ایران شناخته می‌شود، نه تنها برای دانش‌جویان و پژوهشگران هنر، بلکه برای تمامی علاقه‌مندان به فرهنگ و هنر ایران، گنجینه‌ای ارزشمند بوده

۸
(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

چرا باید کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز را بخوانیم؟ اگر به تاریخ هنر، فرهنگ ایرانی و سیر تحول نقاشی در این سرزمین کهن علاقه‌مند هستید، کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز، انتخابی بی‌نظیر برای شماست. این اثر ارزشمند، دریچه‌ای است به دنیای پررمز و راز نقاشی ایرانی که از دوران باستان تا عصر معاصر را در بر می‌گیرد. مطالعه این کتاب به شما کمک می‌کند تا درک عمیق‌تری از هویت فرهنگی و هنری ایران به دست آورید و با سبک‌ها، تکنیک‌ها و هنرمندان شاخص در هر دوره آشنا شوید

علاوه بر این کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز، با ارائه تحلیل‌های دقیق و موشکافانه، شما را در درک بهتر ارتباط میان هنر، جامعه و تحولات تاریخی یاری می‌کند. این اثر نه تنها برای دانشجویان و پژوهشگران هنر، بلکه برای تمامی علاقه‌مندان به فرهنگ و تمدن ایران، منبعی غنی و الهام‌بخش به شمار می‌رود.

در بخشی از کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز می‌خوانیم

در فصلی از کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز، رویین پاکباز به بررسی دوره صفوی می‌پردازد و می‌نویسد دوره صفوی را می‌توان اوج شکوفایی نقاشی ایرانی دانست. در این عصر، هنرمندان با بهره‌گیری از تکنیک‌های پیشرفته و نوآوری‌های خلاقانه، آثاری خلق کردند که نه تنها از نظر زیبایی‌شناختی بی‌نظیر بودند، بلکه بازتابی از فرهنگ غنی و پیچیده ایران نیز به شمار می‌رفتند. نقاشان این دوره با ترکیب عناصر سنتی و نوآورانه، سبکی منحصر به فرد را پدید آوردند که تأثیر عمیقی بر هنر نقاشی در سده‌های بعد گذاشت. پاکباز در ادامه به معرفی برخی از شاخص‌ترین هنرمندان این دوره می‌پردازد و می‌افزاید رضا عباسی، یکی از برجسته‌ترین نقاشان عصر صفوی، با خلق پرتره‌های ظریف و پر جزئیات، نقطه عطفی در تاریخ نقاشی ایران ایجاد کرد. آثار او نه تنها از نظر تکنیکی بی‌نظیر بودند، بلکه توانستند روح زمانه و ویژگی‌های فرهنگی عصر خود را به خوبی منعکس کنند.

پیشنهادهایی برای دوستداران کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز

برای علاقه‌مندان به کتاب نقاشی ایران، از دیرباز تا امروز، آثار مشابهی وجود دارند که می‌توانند دانش و درک آنها را از هنر ایرانی عمیق‌تر کنند. از همین رو چند کتاب دیگر که می‌تواند در همین زمینه برای شما مفید باشد را معرفی می‌کنیم سیری بر هنر ایران "نوشته آرتور آپهام پوپ از انتشارات علمی و فرهنگی

معاصر، نشر پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباط پژوهش

هایی در شناخت هنر ایرانی نشر نی

ندار کنی

"سنت ها، رسوم و میراث ماندگار"

سنتها، رسوم و میراث ماندگار از مهمترین عناصر فرهنگی هستند که هویت جامعه ما را شکل میدهند. این عناصر نه تنها نشاندهندهی تاریخ و فرهنگ یک ملتاند، بلکه راهی برای تداوم ارزشها، باورها و رفتارهای اجتماعی در طول زمان میباشند. سنتها رفتارها، آیینها و باورهایی هستند که از نسلهای گذشته به امروز منتقل شده اند. آنها اغلب در قالب مناسبتهایی همچون جشنها، مراسم عروسی و عزاداری، یا حتی در سبک پوشش و غذاهای محلی نمود پیدا میکنند. برای مثال می توان از جشن نوروز نام برد که با تمامی آیینها و نمادهایش نمونه های از سنتی است که قرنهاست میان ایرانیان زنده مانده و نماد پیوند با طبیعت و آغاز دوباره زندگی است.

رسوم اجتماعی، رفتارهایی هستند که در طول زمان به صورت ناخودآگاه در جامعه پذیرفته شده اند و افراد به طور طبیعی از آنها پیروی میکنند. این رسوم در روابط روزمره بسیار تأثیرگذارند و به ایجاد نظم، احترام و همبستگی کمک میکنند. رسوم، انعطاف پذیرتر از سنتها هستند و با توجه به شرایط اجتماعی و زمانی میتوانند دگرگون شوند، اما همچنان نقش مهمی در ساختار اجتماعی جامعه ایفا میکنند.

میراث ماندگار ترکیبی از سنتها و رسوم است که به عنوان سرمایه های فرهنگی به نسلهای بعدی منتقل میشود. آثار هنری - تاریخی، صنایع دستی، موسیقی سنتی، زبانها، ادبیات شفاهی، داستانها، افسانه ها، آیینها و... میراث ماندگار هستند. این میراث، گذشته ی یک ملت را به امروز پیوند میزند و آینده ی فرهنگی آن را تضمین میکند. بطور کلی؛ سنتها، رسوم و میراث ماندگار، همچون ریشه های عمیق در خاک فرهنگ، باعث پایداری هویت ملی و انسجام اجتماعی میشوند.

هنر، یکی از اصیلترین جلوه های فرهنگ انسانی است و همواره با باورها، ارزشها و سنتهای جوامع گره خورده است. سنتها به عنوان بخش جداییناپذیر فرهنگ، نقش مهمی در شکلگیری و جهتدهی به هنر ایفا میکنند. هنرمندان با الهام از سنتها، وقایع تاریخی، افسانه ها، اسطوره ها و داستانهای مردمی را به آثار خود وارد میکنند. برای نمونه، هنر نگارگری بازتابدهنده ی سنتهای ایرانی است. از نظر تکنیک و فرم نیز چنین است. بسیاری از شیوه ها و تکنیکهای هنری، ریشه در سنتهای دیرینه دارند. هنرهایی مانند تذهیب، کاشیکاری و قالیبافی کاملاً بر پایه ی اصول و نقشمایه های سنتی شکل گرفته اند. بسیاری از هنرمندان معاصر با بهره گیری از عناصر سنتی، آثاری نوآورانه خلق میکنند. آنها با بازآفرینی سنتها، آنها را با زبان معاصر بیان میکنند.

دکتر پری ملک زاده

بخش دوم

خط

ایده

رنگ

== (نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴) ==

"نقش و نغمه"

نقاشی دیجیتال

مریم ایوبی چیانه

"فردوسی"

مداد رنگی روی کاغذ

هانیتا بهنام

"رنگین کمان فرهنگ ها"

مداد رنگی روی کاغذ

مهر آسا مختارپور

۱۴

(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

"دختران این خاک"

کلاژ

زهرا یوسف زاده

۱۴

(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

"از شرق تا غرب، یک ایران"

کلاژ

یسنا کریم نژاد

۱۵
(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

"طراحی لباس"

مداد رنگی روی کاغذ

اسما برزگر

"طراحی لباس" مدارنگی روی کاغذ هستی رستم پور

"قصه ی لباس ها"

۱۷

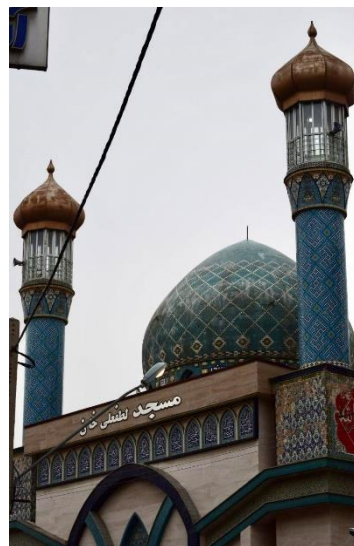
(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

طراحی با مداد و ذغال

ثنا خاموسی

"شهر من"
نازنین بایزیدچی

۱۶
(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

۲۰
(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

"رنگ های ماندگار"

آبرنگ

پریا پور حسن

"شهر من"

شهر من کجاست؟
در آسمان آبی خدا
در آغوش مادرم،
در همان خاک پا برجای فردا
در دشت های سرسبز،
پرواز پرنده خوشنواز،
همان آبادی در میان آزادی
بین رهگذران، در همین خاک و باران
در کوچه پس کوچه های این شهر،
زیر پل های بلند و کوتاه این دیار
می دونند تمامی آرزو های کودکان
ای سرزمین روزگاران غریب
دلم تنگ اتفاقات محال
برای تک تک رویاها، خواب و خیال
ای کاش شهر من روزی شود آسمان تو،
بنا بر آن شب پر از سکوت و فریاد تو

۲۱

(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

یگانه ده خیری

بخش سوم

آموزش

اخبار

سرگرمی

۲۶

(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

تاریخچه ساز قارمان یا گارمون

سازی بادی کلاویه ای و از خانواده آکاردئون میباشد که با فشردن یا کشیدن قسمت پرده یا کوروک و فشاردادن کلاویه ها جریان هوا در داخل قارمون به ارتعاش در می آید نمونه ی نخستین از خانواده ی قارمون سازی بود که در سال ۱۸۲۲ میلادی توسط استاد آلمانی بوشمن در برلین ساخته شد. با ورود این ساز به روسیه در سال (۱۸۷۰ م) قارمونهای دیاتونیک ایجاد شد اولین طرح قارمون روسی در سال ۱۸۸۵م توسط بلوورودف طراحی و توسط چالکوف ساخته شد. این ساز امکان نواختن گام کروماتیک (شستی های سیاه) را داشت. نام این ساز را هارمونیا یا هارمون نهادند اما به دلیل تلفظ دشوار حرف ه در زبان قفقاز به قارمونیا یا قارمون تلفظ شد. قامان هم خانواده با آکوردئون که از سازهای مهم روسیه و قفقاز می باشد. استفاده از آلت موسیقی قارمان یا گارمان در بین مردم روس، آذربایجان ایران، مردم آذربایجانی، مردم چچن، تاتارها و چرکس ها رایج است. قارمان نقش مهمی در موسیقی آذربایجانی دارد، در مراسم، جشنواره و عروسی های آذربایجان ایران مخصوصاً در نواحی روستایی و عشایری کاربرد دارد. با ورود ساز قارمان در نیمه ی دوم قرن نوزدهم به آذربایجان این ساز در موسیقی آذربایجانی ثبت شد و نوازده ی معروف آذربایجان موحوم احد علیان معروف به کوراحد گام کروماتیک قارمان را کاملاً ک

ساختار و جنس قارمون

ساختار ساز تار قارمان یا گارمون شبیه ساز آکاردئون است که از یک فانوس برای تهیه هوای ساز و دو جعبه در دو طرف این فانوس قرار داده شده است. جعبه سمت راست این ساز کلاویه‌هایی مثل پیانو دارد و جعبه سمت چپ کلاویه‌های دکمه مانند دارد. در داخل هر دو جعبه برای تولید صدا در زبانه‌ها مکانیزم‌هایی قرار گرفته است. هر کلاویه هم به چند زبانه وصل شده است. ردیف‌های زبانه به پلانکا مشهور هستند که در ساز گارمون ۴، ۵ یا ۶ پلانکا وجود دارد

روش اجرای ساز قارمون

روش‌های اجرای این ساز کمی شبیه آکاردئون است؛ ولی از بعضی از جهات تفاوت دارد. از ساز گارمون برای اجرای ملودی استفاده می‌شود و با دکمه‌هایی که در سمت چپ این ساز وجود دارد فقط یک صدا را می‌توان اجرا کرد که نوعی و اخوان محسوب می‌شود. کوک کردن این ساز تقریباً تامپره است که البته نیم‌پرده پایین‌تر از دیاپازون بوده و سازی انتقالی به شمار می‌رود. بلندی و وسعت صدای صفحه کلیددار قارمون از جنس گارمون معمولاً چند نت بیشتر از دو اکتاو است چوب گردو است و برای بدنه این ساز از جنس‌های مرغوب‌تری مانند چوب لیمو استفاده می‌شود. قسمت‌های دیگر این ساز هم از چوب گردو و دارای تزئینات صدفی هستند. این ساز از هوای سرد و مرطوب و دمای ۲۰ درجه سانتیگراد باید دورنگه داشته شود و کوروک آن را هم به آرامی و سادگی باید باز و بسته کرد

کاربرد ساز گارمون

انواع سازهای موجود که مربوط به قسمت‌های مختلف ایران هستند، معمولاً در مراسم و مکان‌های خاصی مورد استفاده قرار می‌گیرند. از ساز قارمون یا گارمون بیشتر در مراسم‌های عروسی و شادی که در آذربایجان برگزار می‌شود، مورد استفاده قرار می‌گیرد. از این ساز مخصوصاً در قسمت‌های روستایی و عشایری بیشتر استفاده می‌شود و معمولاً با سازهای کوبه‌ای مانند نقاره همراهی و همخوانی دارد

قسمت‌ها و اجزای ساز قارمون

هر ساز برای نواختن و تولید صدا دارای قسمت‌های مختلف و گاهی پیچیده است. ساز قارمان یا گارمون دارای اجزای زیر هستند. این اجزا عبارت‌اند از _____

کمر برای نگهداری در بغل

کلاویه‌ها و شستی‌هایی که در قسمت راست برای نواختن است

کلاویه‌ها و شستی‌هایی که در قسمت چپ برای تولید صدای بم و آکوردها که مکمل کلاویه‌های سمت راست هستند

کوروک برای تولید هوا در جعبه گارمون قرار دارد

کمر برای کشیدن کوروک در قسمت چپ برای دست چپ

همان‌طور که گفته شد این ساز شبیه‌ساز آکاردئون است؛ ولی صدای آن نیم‌پرده از آکاردئون بم‌تر است و کوک قارمون از کوک تار آذربایجانی نشأت گرفته شده است

آی‌شن حسن پور

آموزش آینه آنتیک

سلام به همگی! امیدوارم حالتون خیلی خیلی عالی باشه

اومدیم خدمت تون با آموزش عکس دار کردن آینه یا اصطلاحاً ساخت آینه آنتیک

قبل از گفتن هر چیز باید بهتون بگم که رعایت نکات ایمنی توی این آموزش خیلی خیلی مهمه و در صورت رعایت نکردن ممکنه عواقب خطرناکی داشته باشه

نکته مهم دیگه اینکه اگر دچار مشکل تنفسی هستید بهتره یسری بخش ها از جمله کار با رنگ بر و وایتکس رو بدید یه نفر دیگه براتون انجام بده

خب! بریم برای شروع

اول وسایل مورد نیاز

عکس دلخواه

آینه

رنگ پاکن باژاک

قلمویی که دیگه لازمش نداشته باشید

وایتکس یا جوهر نمک (من ترجیحم وایتکسه چون کم خطر تره)

مداد

دستمال کاغذی

شیشه پاکن

چسب چوب

اسفنج

کارت بانکی

..فک کنم همه شونو گفتیم دیگه

خب بریم برای شروع

اول اینکه عکس تونو پشت آینه قرار میدید و دورشو با مداد خط میکشید بعد با قلمویی که دیگه لازمش ندارید (چون رنگ بر آسیب زیادی به موهای قلمو میزنه) مقدار مناسبی از رنگ بر باژاک رو روی محدوده ای که مشخص کردید قرار میدید. اخطار مهمم: از تماس رنگ بر با پوست تون جدا خودداری کنید. حتی بهتره که دستکش بپوشید و اینکه حتما داخل فضای باز کار کنید همون طور که میبینید پشت آینه شروع میکنه حباب حباب شه و یا به اصطلاح ور بیاد شاید اون لحظه با خودتون بگید چه پوسته باحالیه با دستم برش دارم امممممما هرگز! این کارو نکنید! در عوض با کاردک اونو بردارید و نکته مهم دیگه اینکه این زباله سمی حساب میشه پس باید از بقیه زباله های خونه تون جدا باشه حالا نگاه میکنید و میبینید که انگاری یه آینه نارنجی یا طلایی رنگ دارید تبریک! شما به بخش جیوه ای آینه رسیدید و حالا باید اونو از بین ببرید برای این کار یه دستمال کاغذی روی سطح مورد نظر قرار بدید و روی اون وایتکس بریزید و ولش کنید به امون خدا

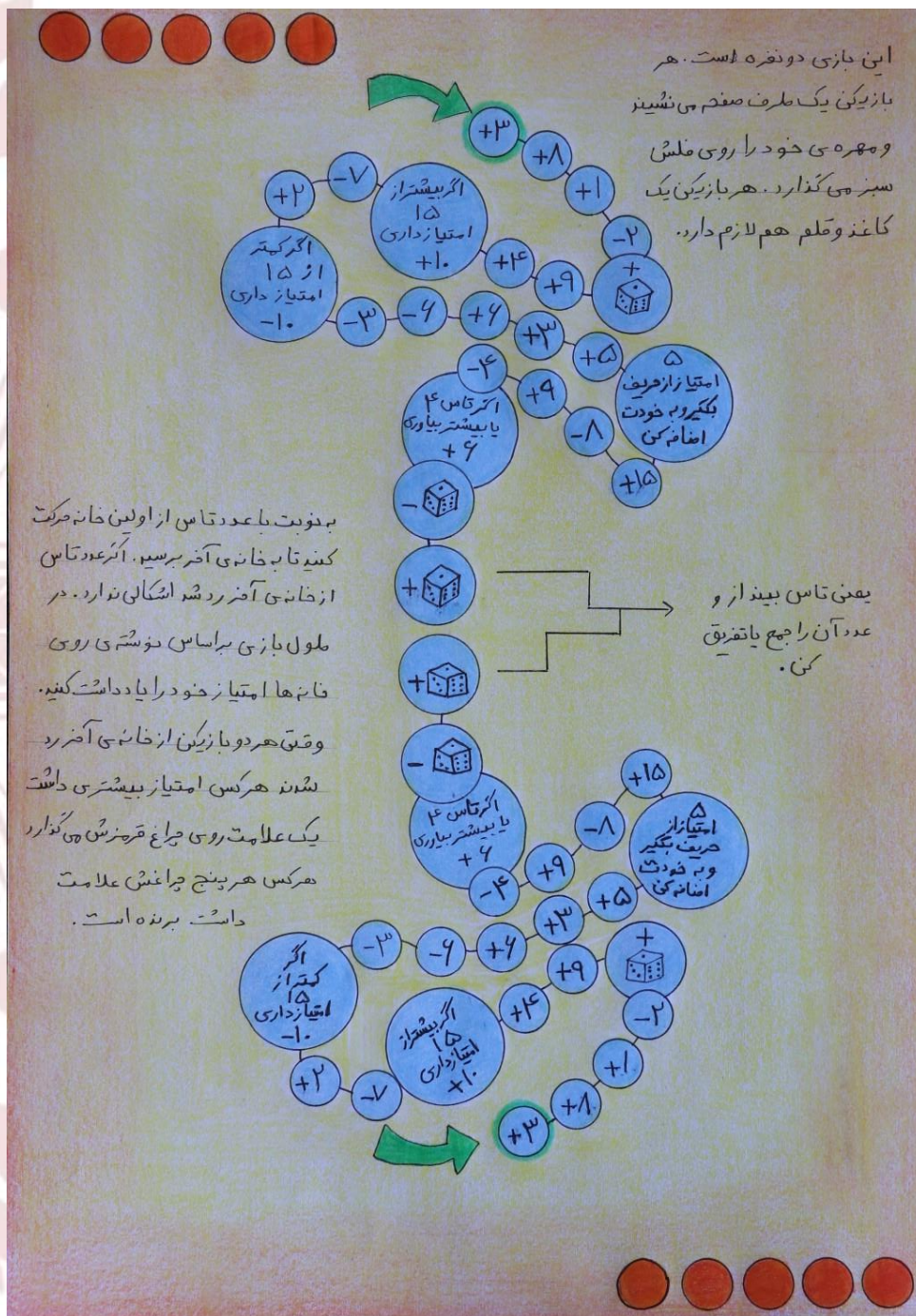

فاطمہ کریمیان

بازی و سرگرمی

۲۹

(نشر نقش، شماره دوم، بهار ۱۴۰۴)

زهرا مرادی

به مناسبت روز هنر انقلاب اسلامی، انجمن نقاشی دانشگاه ارومیه نمایشگاهی با محوریت "مظلومیت غزه" در ساختمان زیربای این دانشگاه برگزار کرد. این نمایشگاه با حضور گسترده دانشجویان، اساتید و علاقه‌مندان به هنر و مسائل انسانی، فرصتی برای به تصویر کشیدن رنج‌ها، مقاومت و فریاد خاموش مردم فلسطین فراهم آورد. آثار به نمایش درآمده که توسط دانشجویان رشته نقاشی خلق شده بودند، با استفاده از تکنیک‌های مختلف و با نگاهی عاطفی و اعتراضی، ابعاد گوناگون درد و ستم وارد بر مردم غزه را به تصویر کشیدند. در حاشیه نمایشگاه نیز نشست‌هایی پیرامون نقش هنر در بازتاب مسائل انسانی و مقاومت ملت‌ها برگزار شد که مورد توجه بازدیدکنندگان قرار گرفت. این رویداد هنری نمادی از همبستگی هنرمندان جوان با مردم مظلوم فلسطین و گامی مؤثر در جهت آگاهی‌بخشی و بی‌بنداری اجتماعی بود.

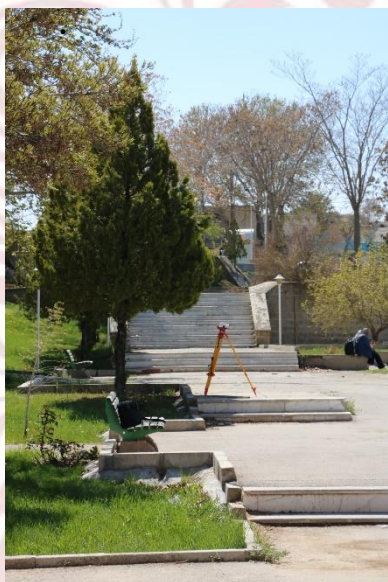

نرگس حیدرزاده

آغاز دوباره؛ دانشکده معماری شهرسازی و هنر در بهار

پس از ماه‌ها سرمای زمستان و سکوت سنگین روزهای برفی، حالا بهار به دانشکده معماری، شهرسازی و هنر دانشگاه ارومیه بازگشته است. نسیم ملایم، شکوفه‌های درختان و صدای پرندگان، فضای سرد و خاکستری گذشته را با رنگ و طراوت جایگزین کرده‌اند. راهروهای دانشکده بار دیگر میزبان قدم‌های پرانرژی دانشجویانی است که با شروع ترم جدید، ایده‌ها و طرح‌های نو در سر دارند. فضای باز مقابل دانشکده که تا همین چند هفته پیش زیر لایه‌ای از برف پنهان بود، حالا با رنگ سبز چمن و شکوفه‌های درختان تزیین شده و دوباره به مکانی برای گفت‌وگو، استراحت و گاهی هم الهام گرفتن بدل شده است. در این روزها، بهار تنها در طبیعت جریان ندارد، بلکه در دل و ذهن دانشجویان نیز ریشه دوانده است؛ شروع دوباره‌ای برای خلق، برای یادگیری و برای ساختن آینده‌ای که از دل همین لحظه‌ها شکل می‌گیرد.

نشر نقش ، شماره دوم ، دانشگاه ارومیه

بهار ۱۴۰۴

نشریه نشر نقش با هدف ترویج اندیشه‌های نو، تحلیل‌های عمیق و معرفی دستاوردهای فرهنگی، هنری و علمی منتشر می‌شود. این نشریه فضایی برای بیان ایده‌های خلاقانه، نقدهای سازنده و گفتگوهای موثر فراهم می‌آورد تا با نگاهی دقیق و مسئولانه، به ارتقای دانش و آگاهی مخاطبان خود کمک کند

انجمن علمی دانشجویی نقاشی

دانشگاه ارومیه

بهار ۱۴۰۴

